

Sąd nie wziął pod uwagę treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz zakresu ochrony związanej ze statusem informatora i w sposób nieuprawniony odwrócił ciężar obowiązków i ciężar dowodu.

Sąd naruszył również prawo i orzekł ultra petita, stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie zwrócił się do sekretarza generalnego o pełnienie funkcji oceniającego w postępowaniu odwoławczym ani nie poprosił o zwołanie posiedzenia komitetu do spraw sprawozdań.

2. W przedmiocie oddalenia części drugiej zarzutu pierwszego skargi o stwierdzenie nieważności:

Sąd niezgodnie z prawem uznał przedstawiony przez Komisję załącznik D.7 za dopuszczalny i wiarygodny.

Sąd naruszył prawo i orzekł ultra petita, zarzucając wnoszącemu odwołanie, że nie zakwestionował powołania F jako osoby oceniającej w trakcie postępowania w sprawie oceny. Nie uwzględnił on również postanowień art. 3 ust. 3 OPW.

W przeciwieństwie do informacji zawartych w aktach sprawy Sąd uznał, że sytuacja konfliktowa była jedynie domniemana, chociaż istnienie jej nie zostało zakwestionowane.

Sąd niesłusznie uznał również, że wnoszący odwołanie nie wykazał, że gdyby nie zgłoszona nieprawidłowość, ocena mogłaby być inna.

3. W przedmiocie oddalenia części drugiej zarzutu drugiego skargi o stwierdzenie nieważności:

Sąd nie odniósł się do kwestii dopuszczalności i wiarygodności załącznika D.7, chociaż oparł się na tym dokumencie.

Sąd nie uwzględnił ochrony związanej ze statusem informatora i nie sprawdził istnienia subiektywnej stronniczości obarczającej błędem postępowanie w sprawie oceny.

Sąd przesądził o potencjalnym wyniku wyroku stwierdzającego nieważność i orzekł ultra petita. Naruszył on również zasadę kontrydiktoryjności.

Sąd zastosował również błędnie OPW dotyczące oceny.

4. W przedmiocie oddalenia części pierwszej zarzutu trzeciego skargi o stwierdzenie nieważności:

Uznając, że sprawozdanie zostało sporządzone w oparciu o precyzyjne, wiarygodne i sprawdzone informacje, Sąd nie uwzględnił elementów stanu faktycznego i dokumentów przedstawionych przez strony. Nałożył on również niezgodny z prawem warunek dopuszczalności zarzutu i naruszył zasady mające zastosowanie w przypadku długotrwałych nieobecności. Wreszcie, niezgodnie z prawem odstąpił on od merytorycznej analizy sytuacji wnoszącego odwołanie.

5. W przedmiocie oddalenia części drugiej zarzutu trzeciego skargi o stwierdzenie nieważności:

Sąd naruszył zasady dotyczące postępowania dowodowego i naruszył zasadę kontrydiktoryjności oraz prawo do obrony.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy
Warszawa-Praga w Warszawie (Polska) w dniu 17 września 2021 r. – FY przeciwko Profi Credit
Polska S.A.**

(Sprawa C-582/21)

(2022/C 64/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FY

Strona pozwana: Profi Credit Polska S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej przy uwzględnieniu wynikającej z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zasady równoważności, należy interpretować w ten sposób, że wydane na podstawie art. 267 ust. 1 TFUE orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości UE w przedmiocie wykładni prawa Unii, stanowi podstawę wznowienia postępowania cywilnego zakończonego wcześniej prawomocnym orzeczeniem, jeżeli przepis prawa krajowego, taki jak art. 401¹ Kodeksu postępowania cywilnego, dopuszcza wznowienie postępowania w przypadku wydania prawomocnego orzeczenia na podstawie przepisu, który został uznany wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego za niezgodny z aktem prawnym wyższego rzędu?
- 2) Czy wynikająca z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zasada wykładni prawa krajowego zgodnie z prawem Unii wymaga dokonania rozszerzającej interpretacji przepisu prawa krajowego, takiego jak art. 401 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w taki sposób, aby objąć określoną w nim podstawą wznowienia postępowania prawomocny wyrok zaoczny, w którym sąd – naruszając obowiązki wynikające z wyroku TSUE w sprawie C- 176/17 Profi Credit – zaniechał zbadania umowy łączącej konsumenta z pożyczkodawcą pod kątem nieuczciwych warunków umownych, ograniczając się jedynie do zbadania formalnej ważności weksla?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 lipca 2021 r. w sprawie T-75/20, Abitron Germany GmbH/EUIPO, wniesione w dniu 23 września 2021 r. przez Abitron Germany GmbH

(Sprawa C-589/21P)

(2022/C 64/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Abitron Germany GmbH (przedstawiciele: T. Dolde i C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: EUIPO, Hetric International, Inc.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania oraz że strona wnosząca odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2021 r. w sprawie T-500/19, Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN), wniesione w dniu 1 października 2021 r. przez Cora

(Sprawa C-619/21 P)

(2022/C 64/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cora (przedstawiciel: adwokat M. Georges-Picot)

Druga strona postępowania: Coravin, Inc., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania.
